

Henhold til Sogneraadets tidligere Forhandlinger angaaende Joh. Nielsens Optagelse og i Henhold til hans mundtlige Begæring derom til Sogneraadets medlem N. Amstrup mente man sig forpligtet til at optage ham, selv om hans skriftlige Begæring, fremsat gennem en anden Mand, var indkommen for sent."

Saa vidt Sogneraadets Erklæring. Saaledes som denne Sag altsaa foreligger, tror jeg ikke, man egentlig kan dolere over, at Valglovens § 13 er overtraadt. Der er jo ikke her Tale om en ny Mand, som efter Fristens Udløb melder sig for Sogneraadet med Begæring om Optagelse paa Valglisten; men Sogneraadet har i rette Tid behandlet Sagen og gaaet ud fra, at vedkommende opfyldte Betingelserne for Valgretten til Folketinget, men har kun ønsket at skaffe sig absolut Vished om hans Alder og har af den Grund "udsat", som det hedder, den formelle Optagelse, indtil den attraaede Oplysning var tilvejebragt. Hvis der her havde været Tale om et Kollegium af rutinerede, formstærke Jurister som den ærede Ordfører, saa er der ingen Tvivl om, at Korrekthedens strenge Love da vare blevne bedre iagttagne; men til en Kreds af jævne Lægmand kan ikke ubetinget stilles saa strikse Fordringer. Det kommer her væsentlig an paa Realiteten. Sogneraadet erklærer udtrykkelig, at det ansaa sig forpligtet til i Henhold til sine tidligere Forhandlinger at optage Manden, og jeg skønner virkelig ikke, at der efter det foreliggende er begaaet noget saa forfærdeligt. Men i alt Fald staa Manden jo nu paa Valglisten, og Valglistenne skulle følges af Valgbestyrelsen, saaledes som de foreligge. Dette Tilfælde fører os saaledes til den anden Hovedklasse af Ankeposter, nemlig til den Klasse af Klager, som vedrører Valglistenne.

Ældre Medlemmer af det høje Ting ere bekendte med, at Spørgsmaalet om Valglisternes Betydning har været fremme næsten hver eneste Gang, der har foreligget Klage over Valg, og de nævnte ærede Medlemmer ville tillige vide, at er der nogen Sætning, som maa siges at være anerkendt gennem Folketingets Praksis, saa er det den, at Valglistenne, saaledes som de foreligge, ere den ufravigelige Norm, hvorefter et Valg skal foregaa, og hvorefter Bedømmelsen og dets Gyldighed skal ske. Gennemgaa man tidligere Forhandlinger herom i Folketinget, saa vil man finde, at ledende Mænd fra de forskellige Sider have været enige i dette, at det er paa de lovlig udfærdigede, fremlagte og berigtigede Valg-

lister det hele kommer an. Jeg kunde, om det behøvedes, anføre en Række Udtalelser af ledende Mænd som Berg, J. A. Hansen, Tscherning, Monrad, Chr. Rimestad o. fl., altsaa Mænd baade fra senere og tidligere Tid, der alle have været enige om dette, at Valglistenne skulle vi rette os efter, saaledes, at naar Valgbestyrelsen modtager Stemmer fra Mænd, som findes opførte paa Valglisten, eller nægter at modtage Stemmer fra Mænd, som ikke ere opførte, saa er dette ubetinget rigtigt, og for saa vidt er alt i sin Orden. Man fortæller om en af vore for længst afdøde juridiske Professorer, at han, naar man vilde imødegaa ham ved Hjælp af en eller anden Kancelliskrivelse, svarede dertil: Hvor findes der den Dumhed, som der ikke kan anføres en Kancelliskrivelse til Forsvar for? Paa en vis Maade kan man overføre dette paa en parlamentarisk Forsamling. Naar en saadan Forsamling tæller et større Antal Medlemmer, vil der ikke let kunne tænkes den gale Mening, som jo ikke kan finde sin Talsmand i Forsamlingen. Der har i Tidens Løb været snart et, snart et andet Medlem, som har ment, at Valglisten ikke burde respekteres, naar det oplystes, at der urettelig var opført Personer paa den, eller urettelig var nægtet Personer Optagelse, som burde have Krav paa at komme med. Man har sagt — det lyder jo slaaende —: Grundloven staaer over Valgloven. Der er hertil at bemærke, at der slet ingen Strid er mellem Grundloven og Valgloven, hvad Valglistenne angaar. Grundloven har jo forudsat Valglisten, den henviser Valgmaaden til en særlig Valglov, og da Grundloven fornuftigvis ikke kan have tænkt sig, at Spørgsmaal om Valgrets betingelserne skulde kunne afgøres i Valgets Øjeblik, men er gaaet ud fra, at en saadan Afgørelse maatte træffes en Tid i Forvejen, saa udspringer den Praksis, som er bleven etableret her i Tinget, saa at sige af Grundlovens egne Forudsætninger. Valgbestyrelsen skal ikke afgøre Spørgsmaalet om Valgrets betingelserne, naar undtages de to enkelte klare og simple Spørgsmaal paa Tillægslisten, nemlig om en Person har naaet 30 Aars Alderen, og om han har opfyldt Bopælsbetingelsen. Alt det øvrige afgøres ved Valglisternes Udfærdigelse og Berigtigelse, og naar det er sket, staa Valglistenne urokkelige, og maa respekteres som saadanne i det Aar, de gælde for; i dette Aar ere de den ufravigelige Norm for de politiske Valg. Der bliver herefter ingen virkelig Strid mellem Grundloven og Valgloven. Jeg kan her yderligere minde om, at de